Programació de serveis i processos

TEMA 01 – PART IV

Programació de processos i fils

- 1. Programació multiprocés i paral·lela
  - 1.4. Sincronització i comunicació entre processos
    - 1.4.3. Solucions a problemes de sincronització i comunicació
      - Semàfors

1. Programació multiprocés i paral·lela

1.4 Sincronització i comunicació entre processos

1.4.3. Solucions a problemes de sincronització i comunicació

Al llarg de la història s'han proposat solucions específiques pels problemes anteriors que val la pena tindre en compte, malgrat que **resulta difícil generalitzar**-ne una solució ja que depenen de la **complexitat**, la quantitat de **seccions crítiques**, del nombre de **processos** que requerisquen **exclusió mútua** i de la **interdependència** existent entre processos. Ací veurem la sincronització per mitjà de **semàfors**, de **monitors** i de **pas de missatges**.

Semàfors

Imaginem una carretera d'un sol carril que ha de passar per un túnel. Hi ha un semàfor a cada extrem del túnel que ens indica quan podem passar i quan no. Si el semàfor està en verd el cotxe passarà de forma immediata i el semàfor passarà a roig fins que isca. Aquest símil ens introdueix a la definició real d'un semàfor.

Els semàfors són una tècnica de sincronització de memòria compartida que impedeix l'entrada del procés a la secció crítica bloquejant-lo. El concepte va ser introduït per l'informàtic holandès Dijkstra per resoldre el problema l'exclusió mútua i permetre resoldre gran part dels problemes de sincronització entre processos.

Edsger Wybe Dijkstra, informàtic holandès. La seua idea d'exclusió mútua ideada durant la dècada dels 60 és utilitzada per molts processadors i programadors moderns

Els semàfors, no només controlen l'accés a la secció crítica sinó que a més disposen d'informació complementària per poder decidir si cal o no bloquejar l'accés d'aquells processos que ho sol·liciten. Així per exemple, serviria per solucionar problemes senzills (amb poca interdependència) del tipus escriptors-lectors o productors-consumidors.

La solució per exemple en el cas dels escriptors-lectors passaria per fer que els lectors abans de consultar la secció crítica demanaren permís d'accés al semàfor, el qual en funció de si es troba bloquejat (roig) o alliberat (verd) pararà l'execució del procés sol·licitant o bé el deixarà continuar.

Els escriptors per altra banda, abans d'entrar a la secció critica, manipularan el semàfor posant-lo en roig i no el tornaran a posar en verd fins que hagen acabat d'escriure i abandonen la secció crítica.

De forma genèrica distingirem 3 tipus d'operacions en un semàfor. El semàfor admet 3 operacions:

- Inicialitza(semàfor) (initial(s)): es tracta de l'operació que permet posar en marxa el semàfor. La operació pot rebre un valor per paràmetre que indicarà si aquest començarà boquejat (roig) o alliberat (verd).
- Allibera(semàfor) (sendSignal(s)): canvia el valor intern del semàfor posant-lo en verd (l'allibera). Si existeixen processos en espera, els activa per tal que finalitzen la seua execució.
- Bloqueja(semàfor) (sendWait(s)): serveix per indicar que el procés actual vol executar la secció crítica. En cas que el semàfor es trobe bloquejat, es para l'execució del procés. També permet indicar que cal posar el semàfor en roig.

En cas que es necessite **exclusió mútua**, el semàfor disposarà també d'un **sistema d'espera** (per mitjà de cues de processos) que garantisca l'**accés** a la secció crítica d'un **únic procés a la vegada**.

Curs 19/20

2n CFGS DAM

IES DR. LLUÍS SIMARRO

En realitat la implementació d'un semàfor dependrà molt del problema a resoldre, encara que la dinàmica del funcionament siga sempre molt similar. Així per exemple els semàfors que donen suport al problema de tipus productor-consumidor, necessiten implementar-se utilitzant exclusió mútua tant per alliberar com per bloquejar. A més, l'execució d'alliberament incrementarà en una unitat un comptador intern, mentre que l'execució de bloqueig a banda de parar el procés quan el semàfor es trobe bloquejat, disminuirà en una unitat el comptador intern.

Tenint en compte que el processos **productors** executaran sempre l'operació d'alliberament (incrementant el comptador intern) i els processos **consumidors** demanaran accés executant l'operació de **bloqueig** (que disminuirà el comptador intern), és fàcil veure que el valor del **comptador** serà sempre igual a la **quantitat** de **dades** que els **productors** han **generat sense** que els **consumidors** els hagen encara **consumit**. Així podem deduir que si en algun moment el valor arriba al valor **zero**, significarà que **no hi han dades a consumir** i per tant farem que el **semàfor** es trobe **sempre bloquejat** en aquest cas, però es **desbloquege** tan prompte com el **comptador incremente** el seu **valor**.

A més de resoldre problemes de tipus productor-consumidor o lector-escriptor, podem utilitzar semàfors per gestionar problemes de sincronització on un procés haja d'activar l'execució d'un altre o d'exclusió mútua assegurant que només un procés aconseguirà accedir a la secció crítica perquè el semàfor es quedarà bloquejat fins a l'eixida.

Si volem sincronitzar dos processos fent que un d'ells (p1) execute una acció sempre abans que l'altra (p2), usant un semàfor, l'inicialitzarem a 0 per assegurar que es troba bloquejat. La codificació del procés p2 assegura que abans de qualsevol crida a l'acció que volem controlar, sol·licitarà accés al semàfor amb un sendWait. Per contra, a la codificació del procés p1 caldrà situar sempre una crida a sendSignal just després d'executar l'acció a controlar (com en la taula que hi ha a continuació).

D'aquesta forma ens assegurarem que el procés p1 executarà l'acció sempre abans que p2. Com a **exemple**, imaginem **dos processos**. Un ha d'**escriure Hola**, (procés **p1**) i el procés **p2** ha d'**escriure món**. L'ordre correcte d'execució és primer p1 i després p2, per aconseguir escriure Hola món. En cas que el **procés P1 s'execute abans que p2**, cap problema: escriu *Hola* i fa un **sendSignal** al semàfor (semàfor=1). Quan el procés p2 s'executa trobarà semàfor=1, per tant no quedarà bloquejat, podrà fer un **sendWait** al semàfor (semàfor=0) i escriurà *món*.

Procés 1 (p1)	Procés 2 (p2)
initial(0)	
System.out.print("Hola")	sendWait()
sendSignal()	System.out.print("món")

Però què passa si s'executa primer el procés p2? Com que trobarà semàfor a 0, es quedarà bloquejat en fer la petició cridant sendWait fins que el procés p1 escriga *Hola* i faça el sendSignal, desbloquejant el semàfor. Aleshores p2, que estava bloquejat, s'activarà, posarà el semàfor de nou a roig (semàfor=0) i escriurà *món* a la pantalla.

Un altre **exemple** que pot il·lustrar l'ús de semàfors, seria el d'una **oficina bancària** que **gestiona** el nostre **compte corrent** al qual es pot accedir des de diferents oficines per ingressar diners o treure diners. Aquestes dues operacions modifiquen el nostre saldo. Serien dues funcions com les següents:

```
public void ingressar(float diners) {
    float aux;
    aux=llegirSaldo();
    aux=aux+diners;
    guardarSaldo(aux);
}
```

```
public void traure(float diners) {
```

```
float aux;
aux=llegirSaldo();
aux=aux-diners;
guardarSaldo(aux);
}
```

El problema ve quan de forma simultània es vol fer un ingrés i es vol traure diners. Si per una banda estem traient diners del compte corrent i per una altra banda algú està fent un ingrés, es podria crear una situació anòmala. Hi haurà dos processos concurrents, un traurà diners i l'altre n'ingressarà. Si accedeixen al mateix temps a llegirSaldo() els dos agafen el mateix valor, imaginem 100€. El procés que vol ingressar diners, ho vol fer amb la quantitat de 300€. I el que vol treure'n, en vol 30€.

Si continuem l'execució dels dos processos, depenent de quin siga l'ordre d'execució de les instruccions, ens podem trobar amb un saldo diferent. Si després de llegir el saldo, el procés d'ingrés acaba l'execució i guarda el saldo, guardaria 400€ (100€ + 300€). Però posteriorment acabaria el procés de treure diners i guardaria a saldo el valor de 70€ (100 € - 30 €). Hem perdut l'ingrés. Hi ha dos processos que s'estan executant a una secció crítica que hauríem de protegir en exclusió mútua. Únicament un procés ha de poder accedir a aquesta secció crítica i poder modificar la variable compartida saldo.

Per evitar el problema podem utilitzar un **semàfor**. L'**iniciarem a 1**, indicant el número de **processos que podran entrar a la secció crítica**. I tant en el procés de **traure** diners com en el d'**ingressar**-ne afegirem un **sendWait() a l'inici** de les seccions crítiques i un **sendSignal()** al final.

```
public void ingressar(float diners) {
    sendWait();
```

```
float aux;
aux=llegirSaldo();
aux=aux+diners;
guardarSaldo(aux);
sendSignal();
}
```

```
public void traure(float diners) {
    sendWait();
    float aux;
    aux=llegirSaldo();
    aux=aux-diners;
    guardarSaldo(aux);
    sendSignal();
}
```

D'aquesta forma quan un procés entra a la secció crítica d'un mètode, agafa el semàfor. Si és 1, podrà fer el sendWait, per tant el semàfor es posarà a 0, tancat. I cap altre procés no podrà entrar a cap dels dos mètodes. Si un procés intenta entrar, trobarà el semàfor a 0 i quedarà bloquejat fins que el procés que té el semàfor faça un sendSignal, pose el semàfor a 1 i allibere el semàfor.

Utilitzar semàfors és una forma eficient de sincronitzar processos concurrents.

Resol de forma simple l'exclusió mútua. Però des del punt de vista de la programació, els algoritmes són complicats de dissenyar i d'entendre, ja que les operacions de sincronització poden estar disperses pel codi. Per tant es poden cometre errors amb facilitat.